

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2014/14/556

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de examiner van het vak Asset Pricing 4.1 met betrekking tot de wijze waarop de tentamenresultaten zijn vastgesteld. De examiner is aangewezen door de Examencommissie van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 21 november 2013 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder gedateerd op 1 november 2013. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 11 december 2013 is namens het College aan de Examencommissie medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat de Examencommissie in overleg met appellant en verweerder nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. De Examencommissie heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

De Examencommissie heeft vervolgens op 28 januari 2014 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 20 februari 2014.

Appellant is in persoon verschenen. De Examencommissie werd vertegenwoordigd door [naam]. Tevens was [examinator van het vak Asset Pricing 4.1] aanwezig. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant verzet zich tegen de wijze waarop door de examiner de tentamenresultaten van het vak Asset Pricing 4.1 zijn aangepast. De examiner heeft aanpassing nodig geacht, omdat over het algemeen erg matig was gescoord. De examiner heeft aangenomen dat het tentamen zwaarder bleek dan verwacht en te omvangrijk was in verhouding tot de tevoren vastgestelde tentamentijd. De compensatie die de examiner heeft doorgevoerd, bestond uit het laten vervallen van het antwoord waarvoor de student het minste aantal punten had gekregen. Voor de meeste studenten was dat het antwoord op vraag 8. Op deze wijze werden de cijfers van de studenten gemiddeld 0,7 punt hoger. De zo bereikte resultaten bleken in overeenstemming te zijn met de in het verleden behaalde resultaten voor dit vak. Daarnaast heeft de examiner bepaald dat het cijfer 5,0 voldoende is om voor het tentamen te slagen.

Ten opzichte van zowel de studenten die elke vraag deels goed hebben beantwoord als hen die geen punten hebben gekregen voor een vraag met een kleiner gewicht zijn, naar appellant uiteenzet, studenten die geen punten hebben gekregen voor de slechtst beantwoorde vraag bevoordeeld als de betreffende vraag een groot gewicht had. Als alternatief stelt appellant voor het behaalde puntenaantal bij alle studenten te delen door 16 en niet door 20, zoals nu is gebeurd. 20 was het maximaal aantal te behalen punten bij het tentamen. De slechtst beantwoorde vraag 8 was 4 punten waard. Met de deling door 16 zouden de resultaten meer in overeenstemming zijn met de feitelijke prestatie, volgens appellant.

De Examencommissie zet uiteen dat de examiner de resultaten van het tentamen heeft aangepast, omdat het tentamen door de studenten niet optimaal kon worden gemaakt. Van de 140 studenten die het tentamen hebben afgelegd heeft alleen appellant bezwaar aangetekend, en wel nadat de nieuwe cijfers bekend waren gemaakt. Door het alternatieve voorstel van appellant ontstaat een verkeerde

toekenning van cijfers, omdat dan aan 16 studenten het cijfer 10 toegekend zou moeten worden. Een dergelijk resultaat zou buiten proportie zijn. De cijfers, toegekend voor de tentamens, geven een zekere volgorde (ranking) tussen de studenten weer. Tijdens het schikkingsgesprek heeft de examinator appelland voorgesteld om de cijfers voor alle studenten die door de aanpassing lager in de ranking kwamen, zo aan te passen dat hun plaats in de ranking zou worden hersteld. Appellant heeft zich ook tegen dit voorstel gekeerd.

III. Verloop der zitting

Appellant legt een nota voor waarin aanvullende en nieuwe informatie wordt verstrekt. Na schorsing deelt de Voorzitter mee dat deze informatie niet meer kan worden ingebracht. Appellant krijgt wel de gelegenheid zijn standpunt nader te adstrueren.

Appellant is van mening dat door de aanpassingen van de examinator de waarde van zijn getuigschrift aan inflatie onderhevig zal zijn. Bovendien weerspiegelen de cijfers die op deze wijze tot stand zijn gekomen niet de feitelijke ranking van de studenten. Ook het voorstel van de examinator aan appelland om die ranking te herstellen, maar de studenten die dan slechtere cijfers blijken te krijgen, te beschermen, leidt volgens appelland tot een vertekend beeld. Om die reden heeft hij het voorstel afgewezen. Appellant beroept zich op de Onderwijs- en examenregeling, waaruit blijkt dat de normen voor een tentamen vooraf bekend moeten worden gemaakt. Aanpassing van de normen achteraf is niet correct.

Desgevraagd erkent appelland dat zijn alternatieve voorstel evenmin het gewenste effect heeft, gezien het feit dat de vragen van verschillend gewicht zijn.

De examinator betoogt dat hij in eerste instantie de becijfering heeft uitgevoerd volgens de normering die vooraf bekend was gemaakt. Dit leidde tot zeer slechte resultaten. Om die reden heeft de examinator de cijfers aangepast op een wijze die voor de studenten het beste resultaat opleverde.

Desgevraagd antwoordt de examinator dat het tentamen vooraf door een collega is beoordeeld op validiteit. De wijze van cijfertoekenning is niet vooraf beoordeeld.

IV. Overwegingen van het College

In de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie is onder artikel 7 lid 11, sub j en k vastgelegd dat het aantal punten per vraag en de wijze van becijfering vooraf bekend gemaakt moeten worden aan de studenten die het tentamen afleggen. Het College van Beroep stelt vast dat wijze waarop de cijfers van de studenten vervolgens zijn aangepast door de examinator ondeugdelijk was. Het toepassen van een andere becijferingsystematiek dan voorafgaand aan het tentamen is aangekondigd, moet in het algemeen worden afgeraden. Mochten de resultaten van een tentamen zodanig zijn dat de examinator zich genoodzaakt ziet in de beoordelingen in te grijpen, dan behoort hij daarvan de Examencommissie op de hoogte te stellen.

Het College geeft de examinator in overweging de in tweede instantie toegekende beoordeling voor appelland, maar ook voor zijn medestudenten, te herzien met inachtneming van de ranking van de studenten, maar er op toe te zien dat de beoordeling niet lager wordt dan het laatst aan hen bekendgemaakte cijfer.

Tot slot merkt het College op dat het niet aan de examinator is de caesuur van voldoende/onvoldoende vast te stellen in afwijking van het door de Examencommissie bepaalde in de Regels en Richtlijnen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt de examinator op een beslissing te nemen ten aanzien van de becijfering voor het tentamen Asset Pricing 4.1 voor appelland, met inachtneming van de overwegingen van het College, en wel binnen twee weken na het bekend maken van deze uitspraak.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 4 maart 2014 door mr. dr. N. Rozemond, voorzitter, prof. dr. A.P. Hollander, mevrouw J. de Jong, mw. drs. T. Mekking, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. N. Rozemond,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.